

ΔΙΑΒΑΣΕ ΤΟ...

Συγγραφέας:
Χόρχε Λ. Μπόρχες
Μετάφραση:
Μαρία Παλαιολόγου
Εκδόσεις: Πατάκη,
σελ. 144

Μυθικές νότες

«Για να εξετάσουμε την ιστορία του τάνγκο, θα αρχίσουμε από το σκηνικό, από την ατμόσφαιρα, ύστερα θα περάσουμε στα πρόσωπα του τάνγκο, κατόπιν στην εξέλιξή του, που μετράει πλέον πολύ, περισσότερο από μισό αιώνα, και ύστερα ίσως να διακινδυνεύσω και κάποια δειλή παρατήρηση για το παρόν και το μέλλον του “τάνγκο”. Και ενδεχομένως να μπορούσαμε να θυμηθούμε και την ανάλογη εξέλιξη της jazz, της hot jazz, των ποταμόπλοιων του Μισισσιπή, ακόμα και την cool jazz κάποιων διανοούμενων μουσικών του Σικάγο και της Καλιφόρνια, μακριά από τον τόπο και το περιβάλλον της προέλευσής της».

Το 1929, χάρη στα 3.000 πέσος που συνοδεύουν το Β' Βραβείο Λογοτεχνίας του δήμου του Μπουένος Αϊρες, ο Χόρχε Λουίς Μπόρχες, στο βιβλίο του «Το τάνγκο», αφοσιώνεται σε μια έρευνα για τον ποιητή Εβαρίστο Καριέγο, η οποία μετατρέπεται σε μια βαθιά μελέτη για τον κόσμο του τάνγκο. Πάνω από 30 χρόνια μετά, αυτός ο κόσμος αναβιώνει σε τέσσερις διαλέξεις που δίνει τις Δευτέρες του Οκτωβρίου του 1965. Διαυγής και πνευματώδης, ο Μπόρχες «συνομιλεί» με τους μάγκες και τους ευκατάστατους μόρτηδες και «επισκέπεται» τα κακόφημα σπίτια και τις μιλόγγες, αναζητώντας την προέλευση, τα σύμβολα, τους μύθους και τη στιχουργική της εμβληματικής μουσικής του Ρίο ντε λα Πλάτα.